

3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο δεύτερο ερώτημα: Ικανοποιούνται οι απαιτήσεις της οδηγίας ως προς τη δίκαιη αποζημίωση που οφείλεται, κατά το άρθρο 5, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας, για την επιβολή εξαιρέσεων ή περιορισμών στο δικαίωμα αναπαραγωγής, αν ληφθεί υπόψη το θεμελιώδες δικαίωμα ίσης μεταχείρισης, το οποίο κατοχυρώνεται με το άρθρο 20 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ακόμη και στις περιπτώσεις στις οποίες οφειλόμενες της εύλογης αμοιβής δεν είναι οι κατασκευαστές, εισαγωγείς ή έμποροι των εκτυπωτών, αλλά οι κατασκευαστές, εισαγωγείς ή έμποροι άλλης συσκευής ή άλλων συσκευών που εντάσσονται σε μια αλυσίδα συσκευών κατάλληλων για τέτοιου είδους αναπαραγωγή;

(¹) EE L 167, σ. 10.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal Central Administrativo Sul (Πορτογαλία) στις 26 Σεπτεμβρίου 2011 — Portugal Telecom SGPS, SA κατά Fazenda Pública

(Υπόθεση C-496/11)

(2011/C 362/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Central Administrativo Sul

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: Portugal Telecom SGPS, SA

Εφεσίβλητη: Fazenda Pública

Παρεμβαίνον: Ministério Público

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Απαγορεύει το άρθρο 17, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας ΦΠΑ (77/388/ΕΟΚ), της 17ης Μαΐου 1977 (¹), κατ' ορθήν ερμηνεία, στην πορτογαλική Administração Tributária να επιβάλλει στην εφεσείουσα —η οποία είναι SGPS— να χρησιμοποιεί τη μέθοδο της αναλογικής εκπτώσεως για ολόκληρο τον ΦΠΑ που την έχει επιβαρύνει επί των εισροών, με την αιτιολογία ότι κύριος καταστατικός σκοπός αυτής είναι η διαχείριση συμμετοχών στο κεφάλαιο άλλων εταιριών, έστω και αν οι εισροές αυτές (ληφθείσες υπηρεσίες) συναρτώνται ευθέως, αμέσως και σαφώς με τις φορολογούμενες πράξεις —παρεχόμενες υπηρεσίες— που ενεργούνται επί των εκροών, στο πλαίσιο μιας —σύννομης— συμπληρωματικής δραστηριότητας παροχής τεχνικών υπηρεσιών διαχείρισης;
- 2) Δύναται μια επιχείρηση που έχει χαρακτήρα SGPS και που επιβαρύνεται με ΦΠΑ κατά την απόκτηση αγαθών και υπηρε-

σιών, τα οποία ακολούθως μεταβιβάζει στο σύνολό τους, υποκείμενη επ' αυτών σε ΦΠΑ, στις εταιρίες στις οποίες συμμετέχει, ασκώντας έτσι δραστηριότητα —παροχής τεχνικών υπηρεσιών διοικήσεως και διαχειρίσεως— επικουρική έναντι της κύριας δραστηριότητάς της —που είναι η διαχείριση συμμετοχών στο κεφάλαιο εταιριών—, να εκπέσει ολόκληρο τον φόρο που την έχει επιβαρύνει για την ως άνω απόκτηση, μέσω της μεθόδου εκπτώσεως της πραγματικής διαθέσεως, που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 17 της έκτης οδηγίας;

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (EE ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Σεπτεμβρίου 2011 η Kone Oyj, Kone GmbH, Kone BV κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 13ης Ιουλίου 2011 στην υπόθεση T-151/07, Kone Oyj, Kone GmbH, Kone BV κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-510/11 P)

(2011/C 362/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Kone Oyj, Kone GmbH, Kone BV (εκπρόσωποι: T. Vinje, Solicitor, D. Paemen, Advocaat, A. Τόμπος, δικηγόρος, A. Morfey, Solicitor)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των ανααιρεσειουσών

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

— να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου·

— να ακυρώσει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της προσβαλλομένης αποφάσεως, στο μέτρο που επιβάλλει πρόστιμα στην Kone Oyj και την Kone GmbH, καθώς και, είτε να μην επιβάλει κανένα πρόστιμο, είτε να μειώσει το ποσό των προστίμων που επιβλήθηκαν με την απόφαση της Επιτροπής της 21ης Φεβρουαρίου 2007 σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ (Υπόθεση COMP/E-1/38.823 — Ανεγκυστήρες και κυλιόμενες κλίμακες) (στο εξής: ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση)·

— να ακυρώσει το άρθρο 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως της Επιτροπής, στο μέτρο που επιβάλλει πρόστιμο στην Kone Oyj και Kone BV, και να μειώσει το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε με την απόφαση της Επιτροπής, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Οι αναρεσείουσες προβάλλουν, προς στήριξη της αιτήσεώς τους, τους ακόλουθους λόγους αναίρεσης:

Όσον αφορά τη διαπραχθείσα στη Γερμανία παράβαση, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διαπιστώνοντας ότι η Επιτροπή προδήλως δεν ενήργησε κατά κατάχρηση των εξουσιών της κατά την εκτίμηση της συμβολής της Κοπε στη διενέργεια διοικητικής έρευνας και τη διαπίστωση της παραβάσεως με την προσβαλλόμενη απόφαση. Αυτή η πλάνη περί το δίκαιο έχει ως συνέπεια να στερηθεί αδικώς η Κοπε του προνομίου απαλλαγής, βάσει της ανακοινώσεως της Επιτροπής περί απαλλαγής από τα πρόστιμα και μειώσεως του ποσού τους στις υποθέσεις συμπράξεων (στο εξής: «ανακοίνωση του 2002»).

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επίσης σε πλάνη περί δίκαιο κρίνοντας ότι η μη τήρηση της ανακοινώσεως του 2002 από την Επιτροπή δεν ισοδυναμούσε με παραβίαση της αρχής των θεμιτών προσδοκιών.

Όσον αφορά την παράβαση που διαπράχθηκε στις Κάτω Χώρες, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εμμένοντας στην άρνηση της Επιτροπής να μειώσει το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην Κοπε, κατ' εφαρμογήν της ανακοινώσεως του 2002, λόγω του εκ μέρους της Κοπε χαρακτηρισμού των πληροφοριών που παρέσχε με την αίτηση επιείκειας. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο επικύρωσε την απόφαση της Επιτροπής, στο μέτρο που αρνείται στην Κοπε το προνόμιο της μειώσεως του ποσού του προστίμου που της επιβλήθηκε για τη συμμετοχή της στη σύμπραξη στις Κάτω Χώρες.

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επίσης σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η Επιτροπή δεν είχε παραβιάσει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως διαπιστώνοντας ότι τα στοιχεία που παρέσχε η Κοπε σχετικά με τη σύμπραξη στις Κάτω Χώρες δεν ήταν παρεμφερή προς εκείνα που παρέσχε η ThyssenKrupp σχετικά με τη σύμπραξη στο Βέλγιο.

Προσφυγή της 7ης Οκτωβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-517/11)

(2011/C 362/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Μ. Πατακιά, Ι. Χατζηγιάννης και S. Petrova)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα

— Να αποφανθεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία

μη έχοντας πάρει όλα τα απαραίτητα μέτρα ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση των φυσικών οικοτόπων και των οικοτόπων ειδών για τα οποία έχει οριστεί η ΖΕΠ 1220009, και πιο συγκεκριμένα, μη παίρνοντας όλα τα απαραίτητα μέτρα ώστε να πραγματοποιηθούν οι δράσεις που σχετίζονται με το κλείσιμο των παράνομων γεωτρήσεων, την άρδευση, την απόρριψη των αποβλήτων της βιομηχανικής παραγωγής και το Σχέδιο Διαχείρισης και ολοκληρωμένου προγράμματος παρακολούθησης του Εθνικού Πάρκου των λιμνών Κορώνειας- Βόλβης και Μακεδονικών Τεμπών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 6, παράγραφος 2 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, σε συνδυασμό με το άρθρο 7 της ίδιας οδηγίας.

μη έχοντας ολοκληρώσει το δίκτυο αποχέτευσης και επεξεργασίας αστικών λυμάτων για τον οικισμό του Λαγκαδά, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 3 και 4, παράγραφου 1 και 3, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21^{ης} Μαΐου 1991 για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων.

— Να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

- 1) Η εν λόγω παράβαση αναφέρεται στην υποβάθμιση και στη μόλυνση της λίμνης της Κορώνειας (Νομαρχία Θεσσαλονίκης), εξαιτίας μιας σειράς επιβλαβών για το περιβάλλον δράσεων, και στην έλλειψη εφαρμογής του νομοθετικού πλαισίου που έχει θεσπίσει η Ελληνική Δημοκρατία για την προστασία της εν λόγω λίμνης.
- 2) Προκειμένου να συμμορφωθούν με την κοινοτική περιβαλλοντική νομοθεσία, οι ελληνικές αρχές θέσπισαν καθεστώς προστασίας της περιοχής (ΚΥΑ 6919/2004), ειδικό πρόγραμμα μείωσης της ρύπανσης των υδάτων της λίμνης (ΚΥΑ 35308/1838/2005) και σχέδιο δράσης για τη νιτρορύπανση (ΚΥΑ 16175/824/2006) και ενέκριναν 21 δράσεις απαραίτητες για την αποκατάσταση της λίμνης, στα πλαίσια κατευθυντήριου σχεδίου που εκπονήθηκε από τη Νομαρχία (στο εξής και «Master Plan»). Παράλληλα, εξασφάλισαν τη χρηματοδότηση των μέτρων αυτών με κοινοτικούς πόρους (βλ. κυρίως απόφαση του Ταμείου Συνοχής C(2005) 5779/19.12.2005 που χρηματοδοτεί έργα υποδομών) αλλά και εθνικούς πόρους.
- 3) Εντούτοις, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι ελληνικές αρχές εξακολουθούν να μην έχουν θέσει σε ισχύ, κατά τρόπο ουσιαστικό, το σχετικό νομικό πλαίσιο. Το πρόβλημα της υποβάθμισης της λίμνης παραμένει πλήρως και η υλοποίηση ορισμένων από τις 21 δράσεις (απαραίτητη προϋπόθεση για την πρόσβαση σε χρηματοδότηση από την ΕΕ) έχει ως εκ τούτου καθυστερήσει. Δεδομένης της έλλειψης προόδου σχετικά με την εφαρμογή των προγραμματισμένων μέτρων, η Επιτροπή αποφάσισε να προσφύγει στο Δικαστήριο.